et esimest moast ära ei wõt. — „Kui jätsime esimese jätame teise kua", sõnand üks ja nad läind edasi.

Waras näind et see nõu põle aidand ja katsund teist. Läind siis jälle tükk moad ette ja poond ennast puu otsa ülesse. Kui härja aajad mööda läind pidaud nad jälle aru, et kas minna hädalisele appi wõi ei.

„Ei meil põle aega" öeld üks ja nad läind jälle edasi. Waras ronind puu otst maha ja läind uuesti meestest ette ja poond ennast jälle ülesse. Mehed üteld et kui meie esimesest mööda läksime siis lähme teisest kua. Nii sündid kua kolmat ja nelat korda. Nellanda korra aal hakand mehed selle üle waidlema et kas oli 3 wõi 4 üles poodud inimest. Waidlus läind ikke suuremaks ja wiimaks, et näha kumbal õigus on, läind mehed tagasi, et ära lugeda pailu neid oli. Nad sidund härja nii kauaks puu külge kinni. Nii kui waras seda näind wõt ta härja puu küllest lahti ja läind kus seda ja teist.

Warsti läind „wälja õppinud warga" isa mõisa ja reakind et härg juba poja käes. Soand teine jälle palga kätte ja wiind koju. poja kätte.

Nüüd and härra käsu poisile et ta peab tema proua sõrmuse ära warastama. Isa old jällegi mures et ega ta seda ometi soa teha. Poiss aga maerd selle peale.